

NOTAT

12. februar 2013

Høringsnotat om udkast til bekendtgørelse om visningsvederlag til kunstnere for udlån af egne værker til udstillinger på statslige og statsstøttede museer, kunsthaller og udstillingssteder

Baggrund

Udkast til bekendtgørelse om visningsvederlag til kunstnere blev udsendt i høring den 13. december. Høringsfristen udløb den 15. januar.

Der er indkommet 7 høringssvar fra følgende parter (markeret med kryds):

Akademiraadet	X
Billedkunstnernes Forbund	X
Danish Crafts	X
Dansk Designcenter	
Dansk Gallerisammenslutning	
Dansk Kunstnerråd	
Danske Billedkunstneres Fagforening	
Danske Kunsthåndværkere	
Det Kongelige Danske Kunstakademis Billedkunstskoler	
Foreningen af Kunsthaller i Danmark	
Foreningen Danske Designere	
Kunstnersammenslutningernes Samråd	
Organisationen af Danske Museer	X
Overgaden – Institut for Samtidskunst	
Statens Kunstfond	X
Statens Kunstråd	X
Unge Kunstnere og Kunstformidlere (UKK)	X

Generelle temaer i høringssvarene:

1. Økonomien i ordningen

Næsten samtlige høringssvar tilkendegiver, at der er for få midler tilknyttet ordningen. Statens Kunstråd, Akademiraadet og Organisationen Danske Museer mener, at bevillingen burde forøges, således at der kunne være sikkerhed for, at de institutioner, som er tilknyttet ordningen, ikke skal løbe en økonomisk risiko ved at arrangere

udstillinger med nulevende danske kunstnere. Billedkunstnernes Forbund og Statens Kunstfond mener, at vederlagene til den enkelte kunstner burde være højere.

Kommentar: Det har både i den arbejdsgruppe, som har udarbejdet udkastet, og hvori både institutionernes og kunsternes organisationer har deltaget, og senere i forbindelse med høringen været gjort helt klart for parterne, at udgangspunktet for en revision af bekendtgørelsen var den eksisterende økonomiske ramme på 3,4 mio. kr. årligt.

2. Flere institutioner med

Statens Kunstfond mener, at også kommunale institutioner burde indgå i ordningen på lige fod med de statslige eller statsstøttede institutioner.

Kommentar: Ordningen har siden sin start kun omfattet de statslige og statsstøttede udstillingssteder. Det har været et væsentligt hensyn i forbindelse med arbejdsgruppearbejdet om bekendtgørelsen at sikre en enighed mellem kunstnere og institutioner om nogle principper for vederlagsordningen, der kan sikre en rimelig fordeling indenfor de nuværende økonomiske rammer. En udvidelse ordningen til at omfatte kommunale ikke-statsstøttede institutioner, ambassader osv. ville gøre det meget vanskeligt at sikre en fuld refusion til institutionerne.

3 Hvorfor er der ikke arkitekter med?

Akademiraadet finder det dybt beklageligt og uforståeligt, at der ikke er arkitekter med, og mener, at det er i strid med ånden i kunststøttereformen om at ligestille arkitekter, designere og billedkunstnere.

Kommentar: Der har ikke i forbindelse med kunststøttereformen været taget stilling til, om visningsvederlagsordningen bør udvides til at omfatte arkitekter. Specifikt i forhold til visningsvederlag kan det yderligere bemærkes, at der er den forskel, at billedkunstnere fortrinsvis lever at udstille deres værker, mens udstillinger ikke har samme betydning for arkitekter. Kulturministeriet finder det derfor fortsat rimeligt, at netop denne ordning ikke inkluderer arkitekter.

Bemærkninger i høringssvarene til de enkelte bestemmelser

1. Forøgelse af satser – udkastets § 1, stk. 2

I udkastet til den nye bekendtgørelse er det månedlige maksimumsbeløb til kunstnerne forhøjet fra 6.000 kr. til 7.500 kr., og minimumsbeløbet af forhøjet fra 1500 til 2500 kr. *BKF* ville gerne have satserne op på henholdsvis 10.000 kr. og 3.500 kr. men erkender, at grundlaget for arbejdsgruppen, som de selv har deltaget i, var den nuværende økonomi i ordningen. Statens Kunstråd finder de nye satser rimelige.

Kommentar: Kulturministeriet henholder sig til arbejdsgruppens vurdering af de nye satser som en rimelig regulering af satserne inden for den nuværende økonomiske ramme for ordningen.

2. Fra udlåns- til udstillingsperiode – udkastets § 1, stk. 3

Både UKK og Akademiraadet finder det problematisk at ændre perioden, i hvilken der skal betales udstillingsvederlag, fra hele *udlånsperioden* (inkl. transportperiode mv.), til kun at være den reelle *udstillingsperiode*. Statens Kunstråd finder det derimod rimeligt, at der fremover alene betales visningsafgift for den periode, de udstillede værker vises for publikum.

Kommentar: Baggrunden for ændringen er dels, at der tidligere har været eksempler på, at værker indleveres til institutionen væsentligt før udstillingens start, eksempelvis to måneder før, for derved at udløse et højere udstillingsvederlag. Den nye ordning lægger - bl.a. med ændring af navnet fra udstillingsvederlag til visningsvederlag - op til at gøre vederlaget mere afhængigt af, at det vises for offentligheden, end af hvor længe kunstneren skal undvære sit værk. Arbejdsgruppens vurdering var, at der ved den nævnte ændring i udregning af perioden kunne frigøres midler til dels at forhøje minimums- og maksimumsbeløbet dels at sikre institutionerne fuld refusion.

3. Ny maksimumsperiode – udkastets § 1, stk. 3

I den gældende bekendtgørelse er der ikke nogen begrænsning på den periode, der skal betales udstillingsvederlag for. I det nye udkast til bekendtgørelse er der indført en maksimumsperiode på seks måneder. Akademiraadet finder dette beklageligt.

Kommentar: Arbejdsgruppen anså indførelse af en maksimumperiode for nødvendig for at frigøre midler til dels en forhøjelse af minimums- og maksimumsbeløbet dels til at sikre institutionerne fuld refusion. Kulturministeriet henholder sig til arbejdsgruppens vurdering som et led i at holde ordningen inden for den nuværende økonomiske ramme for ordningen.

4. Internationale udstillinger – udkastets § 4, stk. 2

Statens Kunstfond og Danish Crafts finder det problematisk, at institutioner under Udenrigsministeriet ikke kan være med i ordningen. Danish Crafts foreslår yderligere, at man tilbagefører ordningen til at dække udstillinger generelt der afholdes i udlandet, og ikke som i høringsudkastet udstillinger, der afholdes i Danmark samt i Den Danske Pavillon i Venedig.

Kommentar: Formuleringen i udkastet har baggrund i, at der ønskes en skelnen mellem på den ene side udstillinger i udlandet, som direkte arrangeres af Statens Kunstfond og Statens Kunstråd som kunstnerisk ansvarlig, og udstillinger, der fx finder sted på ambassader og hvor der ikke nødvendigvis sker en kunstfaglig kuratering. Det må imidlertid medgives, at dette kunne fremgå mere klart af end af den nuværende formulering i § 4, stk. 2, og derfor ændres bestemmelsen, således at § 4 stk. 2 affattes som følger: "Vederlagsordningen omfatter udstillinger i Danmark samt udstillinger i udlandet der arrangeres af Statens Kunstfond og Statens Kunstråd".

Ordningen vil hermed omfatte udstillingerne på Den Danske Pavillon i Venedig, og vil, når den kommende kunststøttelov træder i kraft i 2014, tillige omfatte design-udstillingen i Milano, der i dag arrangeres af Danish Crafts, idet Danish Crafts ved kunststøttereformen bliver en del af Statens Kunstfond. Ordningen vil derudover omfatte andre udstillinger, der måtte iværksættes i udlandet med Statens Kunstfond eller Statens Kunstråd som arrangør.

5. Vederlaget udbetales ofte for sent - udkastet s § 5, stk. 2

Billedkunstnernes Forbund gør opmærksom på, at kunstnerne ofte modtager deres visningsvederlag med op til flere måneders forsinkelse, og Billedkunstnernes Forbund foreslår derfor, at vederlaget udbetales ved udstillingens begyndelse snarere end efter udstillingens afslutning.

Kommentar: Det er et relevant problem, der fremhæves, men den løsning, BKF foreslår, er administrativt uhensigtsmæssig, idet det ofte sker, at en udstilling forlænges og der derved vil skulle ske efterregulering af vederlaget. En klarere og mere konsekvent løsning kunne være, at det indføres som en betingelse for at institutionerne kan få refusion, at visningsvederlaget er udbetalt til kunstnerne umiddelbart efter udstillingens afslutning og ikke senere. Der foretages derfor en justering af bekendtgørelsens § 5 stk. 2 på dette punkt.

Julie Haagen
Departementet, Kunst og Kultur